

Lleida' dan selamlar :)

Projede 3. ayımı tamamlamak üzereyim. Önceki raporumda bahsettiğim gibi sosyal problemleri olan, kısıtlı imkanlara sahip çocuklarla çalışıyorum. Okulların kapanmasıyla birlikte daha çok zaman geçiriyoruz. Çalışma tempomuz arttı. Haftada iki gün havuza gidiyoruz, aktiviteler yapıp, geziler düzenliyoruz. Yaz aktivitelerinde, benim grubumda geri dönüşüm üzerinden ilerliyoruz çocuklar için hem bilinçlendirici hem de eğlendirici oluyor. Bu dönemde birlikte yemek yiyoruz ve özellikle en küçükler için bunun çok güzel bir fırsat olduğunu düşünüyorum ; her yiyeceğe aşına oluyorlar ve yavaş yavaş adaptasyonları artıyor. Her ne kadar kolay ve eğlenceli gibi gözükse de benim için tamamen yeni bir alan. Çünkü onlarla iletişim kurarken çok dikkatli davranmam gerekiyor, her davranışımız onlar için örnek. Kendilerine rol model seçiyorlar ; hele ki en küçük olanlar, miniklerim (3 yaş). Bu konu da birlikte çalıştığım eğitimcim bana çok yardımcı oluyor ve iletişimimizi güçlendiriyor.

Çok büyük sorun olmamakla birlikte beni en çok zorlayan kısım 'dil' . İspanyolca derslerim devam ediyor, onların tabiriyle "poco a poco" öğreniyoruz . Ama Katalanca - İspanyolca hatta çoğunlukla Katalanca konuştukları için anlamaya , ayırmaya çalışmak bir hayli yoruyor. İki dil birbirine benzemekle birlikte , yerli değilseniz tamamen farklı geliyor. İspanya' da proje düşünenler eğer Madrid'e gitmiyorsanız bu karmaşaya hazır olun ;)

Her hafta mentorumuzla toplantımız oluyor ; hem proje için hem sosyal yaşantımız da sürecimizin nasıl geçtiğini , neler yapabileceğimizi konuşuyoruz . Geçen hafta hep birlikte sushi restoranına gittik. Mentorumuz nasıl yememiz gerektiğini bir Japon edasıyla anlatırken , çubuklarla mücadelemiz hayli zorluydu :) Zaman geçtikçe buradaki herkesle aile gibi oluyoruz ve onlarla birlikte olduğum için şanslı hissediyorum.

EVS'in sunduğu en güzel fırsatlardan biri de farklı yerler görmek, farklı insanlarla tanışmak , yeni kültürleri yaşamak tabi ki . Boş bulduğumuz her vakti bizde bu şekilde değerlendirmeye çalışıyoruz. Geçen sefer vize başvuru sürecimden bahsetmişim. Şimdi de daha önce bilmediğim İtalya'ya gitmeden öğrendiğim 'Autorizacion de Regreso' dan bahsetmek istiyorum. Eğer 6 aydan uzun kalacaksanız polise gidip oturum kartına başvuruyorsunuz . Ve başvurduğunuz anda pasaporttaki vizenin bir önemi kalmadığını söylediler. Kartın çıkması da en az 1 ay gibi bir süreyi buluyor. Eğer bu süre için de siz de benim gibi farklı bir ülkeye gitmeyi planladıysanız, mutlaka bu Autorizacion de Regreso'nun alınması gerekiyormuş aksi taktirde geri döndüğünüzde ülkeye almama gibi hakları var. Hiç kontrol etmeyebilirler ama şans tabi , riske atmamak lazım:)